

Η Στάση των Ελλήνων έναντι του Ρωσο-ουκρανικού Πολέμου.

Γράφει ο Ιωάννης Κρασσάς, Αντιστράτηγος ε. α.

«Οι άνθρωποι δέν είναι αιχμάλωτοι τῆς μοίρας τους, ἄλλα τῶν μυαλῶν τους». Φραγκλίνος Ρούσβελτ (1882-1945), Πρόεδρος των ΗΠΑ (1933-1945).

Η Ελληνική Κυβέρνηση συντάχθηκε πλήρως με τις αποφάσεις της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, όσον αφορά την επιβολή κυρώσεων κατά της Ρωσίας, μετά την εισβολή των στρατευμάτων της στην Ουκρανία την 24^η Φεβρουαρίου 2022. Οι αποφάσεις των κρατών, αλλά και των ανθρώπων γενικότερα, δεν έχουν ποτέ μόνο πλεονεκτήματα, λαμβάνονται όμως με γνώμονα ότι τα οφέλη θα υπερκαλύπτουν τις ζημιές. Τα κράτη δεν έχουν σταθερούς φίλους ή εχθρούς, αλλά μόνο σταθερά συμφέροντα και παρέχουν την βοήθειά τους επιδιώκοντας περισσότερο στον προσπορισμό ωφελημάτων και λιγότερο στην υποστήριξη του δικαίου και της ηθικής. Η διπλωματία δεν συνιστά πράξη φιλανθρωπίας. Οι ενέργειες της Ελλάδος στοχεύουν πρωτίστως στην εξυπηρέτηση των εθνικών της συμφερόντων. Όλα θα κριθούν εκ του αποτελέσματος, στο εγγύς και το απώτερο μέλλον. Η κυβέρνηση έχει δεχθεί σφοδρή κριτική από τα κόμματα της αντιπολιτεύσεως, σχετικά για την πολιτική της στον Ρωσο-ουκρανικό πόλεμο. Οι στάσεις των κομμάτων εκπορεύονται τόσο από την ιδεολογία τους, όσο και από την εκμετάλλευση των αισθημάτων των ψηφοφόρων προς αύξηση της δυνάμεως των. Εφόσον οι λύσεις που προτείνουν δεν

έχουν δοκιμασθεί στην πράξη, έχουν κάθε δικαίωμα να ισχυρίζονται, ότι είναι καλύτερες απ' αυτές των κυβερνώντων. Κατά την οικονομική κρίση του 2012 αποδείχθηκε ότι δεν υπάρχουν ανώδυνες λύσεις στα επώδυνα προβλήματα, τις οποίες εάν είχαμε λάβει εξ' αρχής ο πόνος θα ήταν πολύ λιγότερος.

Οι Σχέσεις Ελλάδος-Ρωσίας κατά την Σύγχρονη Ιστορία.

Με αφορμή το Ρωσο-ουκρανικό πόλεμο φάνηκε ότι μεγάλο μέρος των Ελλήνων διακατέχεται από φιλικά προς την Ρωσία και εχθρικά προς τις ΗΠΑ αισθήματα, λόγω της υποστηρίξεως που παρέχουν στην Ουκρανία. Οι φιλικά διακείμενοι προς τους Ρώσους προέρχονται απ' όλο το φάσμα των πολιτικών κομμάτων, αλλά κυρίως απ' αυτά που βρίσκονται στα άκρα. Η συμπάθεια μας προς το ξανθό γένος έχει τις απαρχές του στην προεπαναστατική περίοδο, όταν οι σκλαβωμένοι Έλληνες ανέμεναν από τους ορθόδοξους Ρώσους να τους απαλλάξουν από την τυραννία των μουσουλμάνων Οθωμανών.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Αλέξανδρος Υψηλάντης ανέλαβε αρχηγός της «Φιλικής Εταιρείας» και ξεκίνησε πρώτος την εξέγερση των Ελλήνων, από τις παραδουνάβιες χώρες^[1]. Ο Τσάρος όμως αποκήρυξε την ενέργειά του, τον απέβαλε από το ρωσικό στρατό και έδωσε την συγκατάθεσή του για την αποστολή τουρκικών στρατευμάτων στις Παραδουνάβιες

Ηγεμονίες για την κατάπνιξη του κινήματός του [2]. Η ελευθερία που επιθυμούσαν οι Έλληνες εκφράζονταν από τους αγώνες για πολιτικά δικαιώματα των λαών της Δυτικής Ευρώπης(Γαλλία, Βέλγιο, Ιταλία) και των ΗΠΑ, τις οποίες μνημονεύει ο Διονύσιος Σολωμός στον «Ύμνο προς την Ελευθερία[3]». Την 2^α Ιανουαρίου 1822, στην πρώτη εθνοσυνέλευση στην Επίδαυρο συντάχθηκε το πρώτο σύνταγμα της Ελλάδος[4], πάνω στα πρότυπα αυτών της Αμερικής, της Γαλλίας και κυρίως του Βελγίου.

Τον Ιούλιο του 1825, το βουλευτικό των Επαναστατημένων Ελλήνων ψήφισε ομόφωνα την ανάθεση «εν λευκώ» της ελληνικής υποθέσεως στην Μεγάλη Βρετανία, γνωστής ως «Πράξης Υποτέλειας[5]». Η απόφαση αυτή οδήγησε στην ανεξαρτησία της Ελλάδος[6], ενώ η Μεγάλη Βρετανία, Γαλλία, η Ρωσία αναγνωρίσθηκαν ως οι εγγυήτριες δυνάμεις.

Κατά τον Πόλεμο της Κριμαίας(1853-1856), ταχθήκαμε στο πλευρό της Ρωσίας η οποία μάχονταν κατά της Τουρκίας και των συμμάχων της, του Ηνωμένου Βασιλείου, της Γαλλίας και του Βασιλείου της Σαρδηνίας [7]. Αιτία του πολέμου υπήρξε η προσπάθεια της Ρωσίας να καταλάβει εδάφη της παραπαίουσας Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στις βόρειες ακτές της Μαύρης Θάλασσας.

Το 1866 κατά την Κρητική Επανάσταση σταθήκαμε απέναντι σε όλες τις Ευρωπαϊκές Δυνάμεις (Ηνωμένο Βασίλειο, Ρωσία, Πρωσία, Γαλλία, Αυστρία), ζητήσαμε όμως την συνδρομή τους, όταν η Τουρκία μας απείλησε με πόλεμο[8].

Το Μάρτιο του 1878, μετά την νίκη της Ρωσίας επί της Τουρκίας, υπογράφηκε η καταστροφική για εμάς συνθήκη του Αγίου Στεφάνου με την οποία δημιουργείτο η Μεγάλη Βουλγαρία[9], κατόπιν εντολής του Τσάρου Νικολάου Α΄ [10]. Την 13^η Ιουλ. 1878, υπεγράφη στο Βερολίνο η ομώνυμη συνθήκη μεταξύ της Αυστρο-Ουγγαρίας, της Γαλλίας, της Γερμανίας, του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ιταλίας, της Ρωσίας και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας[11], η οποία ανέτρεψε την Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου και περιέλαβε την προσάρτηση της Θεσσαλίας και της Ηπείρου στο Βασίλειο της Ελλάδος. Ο Πρωθυπουργός της Γαλλίας Λέων Γαμβέττας (1838-1882), ο οποίος μας υποστήριξε τότε, είπε τότε κάτι το οποίο πολλοί απ' εμάς δεν επιθυμούμε, ή δεν θέλουμε να καταλάβουμε: **«Άγαπῶ, λατρεύω καὶ θαυμάζω τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα καὶ ἐκτιμῶ τὴν νεωτέραν, ἀλλὰ ἐπιθυμῶν τὸ μεγαλεῖον τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, τὸ ἐπιθυμῶ ὄχι ὡς ἰδεολόγος, ἀλλὰ ὡς πρακτικὸς πολιτικὸς, διότι εἰς τοῦτο βλέπω τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος μου».**

Το 1897 οι κυβερνώντες δεν παραδειγματίστηκαν από την αποτυχία της Κρητικής Επανάστασης του 1866, προκειμένου να προετοιμαστούν καταλλήλως, ώστε να επιτύχουν την απελευθέρωση των αλύτρωτων ελληνικών πληθυσμών. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα η επόμενη Κρητική Επανάσταση το 1897, να μας οδηγήσει σε επονείδιστη στρατιωτική ήττα από την Τουρκία, χωρίς ευτυχώς να καταλήξει σε πλήρη καταστροφή, χάρις στην επέμβαση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ρωσίας. Οι δεσμοί αίματος του Βασιλέως Γεωργίου Α΄ με το βρετανικό θρόνο και της Βασιλίσσης Όλγας με το Τσάρο μας προφύλαξαν από ολοκληρωτική καταστροφή [\[12\]](#). Ο πόλεμος του 1897 υπήρξε η συνισταμένη όλων των ολιγωριών και των σφαλμάτων της ανισόρροπης εσωτερικής, εξωτερικής και στρατιωτικής πολιτικής μας μέχρι τότε. Η Ελλάς αποδέχθηκε την αρχική προσφορά των μεγάλων δυνάμεων, αφού χρειάστηκε να υποστεί πρώτα μια ταπεινωτική ήττα.

Κατά τον Α΄ και Β΄ Βαλκανικούς Πολέμους, σε διάστημα 10 μηνών (Οκτώβριος 1912-Ιούλιος 1913), η πατρίδα μας διπλασιάσθηκε σε έκταση και πληθυσμό και κατέστη ένα βιώσιμο και υπολογίσιμο έθνος. Το καταφέραμε χωρίς την υποστήριξη των μεγάλων δυνάμεων, τις οποίες πολλές φορές εκλιπαρήσαμε στο παρελθόν. Η δημιουργία για πρώτη φορά μετά την απελευθέρωση της Ελλάδος, αξιόμαχου στρατού και στόλου, σε συνδυασμό με την αρραγή ενότητα όλων για την κατάκτηση της νίκης, μάς οδήγησαν σ' έναν ανεπανάληπτο θρίαμβο.

Κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο(Α΄ΠΠ) η διαφωνία μεταξύ του Βασιλέως Κωνσταντίνου Α΄ και του Πρωθυπουργού Ελευθερίου Βενιζέλου σχετικά με την συμμετοχή ή όχι της Ελλάδος στο πλευρό της Αντάντ [\[13\]](#) οδήγησε στον «Εθνικό Διχασμό» με ολέθριες επιπτώσεις για τον Ελληνισμό. Η Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο αποδέχθηκαν το αίτημα της Ρωσίας να μην δοθεί η Κωνσταντινούπολη στην Ελλάδα, μετά από ενδεχόμενη ήττα της Κεντρικής Συμμαχίας στην οποία συμμετείχε και η Οθωμανική Αυτοκρατορία. Ο Α΄ΠΠ και ο Β΄ΠΠ που ακολούθησε έδειξαν ότι η Ελλάδα λόγω θέσεως δεν μπορεί να τηρεί ουδετερότητα σε γενικευμένες συρράξεις.

Την 16^η Μαρτίου 1921, κατά τον Ελληνοτουρκικό Πόλεμο (1919-1922), ο Κεμάλ υπέγραψε «Συνθήκη Φιλίας και Αδελφότητας» με την ΕΣΣΔ(Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών), η οποία συμφώνησε στην εκχώρηση εδαφών και παροχή στρατιωτικής και οικονομικής βοήθειας προς την Τουρκία.

Το Σύμφωνο μη Επιθέσεως Γερμανίας- ΕΣΣΔ(1939).

Την 23^η Αυγούστου 1939, οι υπουργοί εξωτερικών της Γερμανίας Ρίμπεντροπ και της Σοβιετικής Ενώσεως Μολότωφ υπέγραψαν το ομώνυμο σύμφωνο μη επιθέσεως μεταξύ των δύο χωρών. Η συμφωνία παρείχε την δυνατότητα στον Χίτλερ να καταλάβει την Πολωνία και να ασφαλίσει τα νώτα του για την εισβολή στην Γαλλία. Την ίδια περίοδο ο Στάλιν αύξησε την επικράτειά του κατά 450.000 χλμ², μετά την προσάρτηση μέρους της Φιλανδίας, της Λιθουανίας, της Λετονίας, της Εσθονίας, της Βουκοβίνας και της Βεσσαραβίας (Ρουμανία). Ο Χίτλερ επιτέθηκε κατά της ΕΣΣΔ(Ιούνιος 1941), για τον ίδιο λόγο που το έπραξε και ο Ναπολέων, αμφότεροι ήθελαν την παράδοση της Ηνωμένου Βασιλείου. Η κατάληψη της Ρωσίας θα απέκλειε το ενδεχόμενο μιας πιθανής συμμαχίας των δύο χωρών, ενώ η ολοκληρωτική κυριαρχία επί της Ευρωπαϊκής ηπείρου θα καθιστούσε μάταιη την συνέχιση του πολέμου από τους Βρετανούς. Την 13 Απρ. 1941, η ΕΣΣΔ υπέγραψε σύμφωνο μη επιθέσεως με την Ιαπωνία, πενταετούς διάρκειας. Την 9η Αυγ. 1945, κήρυξε το πόλεμο εναντίον της Ιαπωνίας, μετά την ρίψη και της δεύτερης ατομικής βόμβας στο Ναγκαασάκι. Η Ιαπωνία παραδόθηκε άνευ όρων την 15η Αυγ. 1945.

Ο Νόμος περί Εκμισθώσεως και Δανεισμού.

Την 11^η Μαρτίου 1941, υπογράφηκε από τον Πρόεδρο των ΗΠΑ Φραγκλίνο Ρούσβελτ ο «Νόμος για την Ενίσχυση της Αμύνης των ΗΠΑ». Σύμφωνα με τον νόμο οι ΗΠΑ άρχισαν να προμηθεύουν κατ' αρχάς το Ηνωμένο Βασίλειο και στην συνέχεια την ΕΣΣΔ[14], την Ελεύθερη Γαλλία, την Δημοκρατία της Κίνας και 29 άλλα έθνη με πολεμικό υλικό, τρόφιμα και καύσιμα. Το γιγαντιαίο πρόγραμμα βοήθειας, διατηρήθηκε μέχρι το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου (Σεπ. 1945) και έμεινε γνωστό στην ιστορία ως «Ο Νόμος περί Εκμισθώσεως και Δανεισμού». Ο Ρεϊμόν Καρτιέ στην Ιστορία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου αναφέρει ότι: «Οι ΗΠΑ απετέλεσαν το οπλοστάσιο της δημοκρατίας». Ο Στάλιν, ο Χρυσόστοφ και ο Στρατάρχης Ζούκωφ κατ' επανάληψη δήλωσαν κατ' ιδίαν, ότι χωρίς την βοήθεια των ΗΠΑ, η ΕΣΣΔ δεν θα μπορούσε να αντεπεξέλθει στις ανάγκες του πολέμου κατά των Γερμανών. Μετά την νίκη των Συμμάχων και την έναρξη του ψυχρού πολέμου, οι Ρώσοι αποσιωπούσαν σκόπιμα την βοήθεια που έλαβαν από τις ΗΠΑ. Για την Ελλάδα προβλέφθηκε στρατιωτική βοήθεια την οποία δεν έλαβε λόγω καταρρεύσεως του μετώπου και επιπλέον οικονομική βοήθεια 80 εκατομμυρίων δολαρίων. Μέρος αυτών

των χρημάτων χρησιμοποιήθηκε για την ναύλωση πλοίων από την ουδέτερη Σουηδία τα οποία μετέφεραν κατά το διάστημα από 1941 μέχρι το 1944, 15.000 τόνους σιτηρών και 1.000 τόνους φαρμακευτικού υλικού, δωρεάν βοήθεια από τον Καναδά και τις ΗΠΑ. Την οργάνωση της βοήθειας ανέλαβε η Αμερικανική Επιτροπή Πολεμικής Περιθάλψεως Ελλάδος [GWRA (Greece War Rehabilitation Administration)] και η αποστολή ανατέθηκε στον Διεθνή Ερυθρό Σταυρό. Η ομογένεια των δύο χωρών συνέβαλλε σημαντικά στο εγχείρημα αρωγής της σκληράς δοκιμαζόμενης πατρίδος μας.

Το ΕΑΜ(Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο) το οποίο ανέπτυξε σημαντική αντιστασιακή δράση κατά των κατακτητών, ελέγχονταν από το ΚΚΕ, το οποίο υπάκουε τις εντολές της Μόσχας, αλλά όλη η βοήθεια σε στρατιωτικό εξοπλισμό και σε χρυσές λίρες(περί το 1 εκατομμύριο) δόθηκαν από την Αγγλία και τίποτα από την ΕΣΣΔ. Ο Τσώρτσιλ υποστήριζε το ΕΑΜ γιατί η δράση του εξυπηρετούσε πρωτίστως τα συμφέροντα της χώρας του, γι' αυτό άλλωστε την 9η Οκτωβρίου 1944, στην συνάντηση που είχε στην Μόσχα με τον Στάλιν, ο δεύτερος δέχθηκε να υπαχθεί η Ελλάδα στην βρετανική σφαίρα επιρροής, στην περίφημη συμφωνία των ποσοστών.

Μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η UNRRA(United Nations Relief and Rehabilitation Administration - Διεύθυνση Αρωγής και Αποκαταστάσεως των Ηνωμένων Εθνών), στον προϋπολογισμό της οποίας οι ΗΠΑ συμμετείχαν με 72%, απέστειλε μετά την απελευθέρωση στην Ελλάδα βοήθεια ύψους 416 εκατομμυρίων δολαρίων[15], (τρόφιμα, φαρμακευτικό υλικό, ενδύματα, είδη, βιομηχανικής και αγροτικής ανασυγκροτήσεως) (Ν. Ψυρούκης, «Ιστορία της Σύγχρονης Ελλάδας», εκδόσεις Επικαιρότητα, τόμος Α΄, σ. 284).

Η Αμερικανική Βοήθεια στην Ελλάδα.

Η αποτυχία του ΚΚΕ να κατακτήσει την εξουσία δια της δυνάμεως των όπλων, κατά την περίοδο 1946-49, οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην οικονομική βοήθεια των ΗΠΑ, και την δωρεάν προμήθεια στρατιωτικού εξοπλισμού. Η βοήθεια από τις ΗΠΑ ξεπέρασε τα δάνεια που λάβαμε αθροιστικά από την απελευθέρωση μέχρι το 1930. Η πατρίδα μας χρησιμοποίησε το μεγαλύτερο μέρος της βοήθειας σε πολεμικές δαπάνες, για την καταστολή της κομμουνιστικής ανταρσίας. Χωρίς την αμερικανική

βοήθεια το ΚΚΕ θα είχε καταλάβει την εξουσία και θα είχαμε μετατραπεί σε δορυφόρο της ΕΣΣΔ.

Την 12^η Μαρτίου 1947, στα πλαίσια του δόγματος «Τρούμαν[16]» οι ΗΠΑ παρείχαν οικονομική βοήθεια ύψους 400 εκατομμυρίων δολαρίων στην Ελλάδα, με σκοπό να την προστατεύσουν από την αρπακτικότητα της ΕΣΣΔ, η οποία στήριζε την προσπάθεια του ΚΚΕ.

Την 3^η Απριλίου 1948, ο Πρόεδρος των ΗΠΑ Χάρρυ Τρούμαν, υπέγραψε το «Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα Ανασυγκροτήσεως». Το πρόγραμμα έμεινε γνωστό στην ιστορία ως «Σχέδιο Μάρσαλ», από τον εμπνευστή του, Στρατηγό Τζώρτζ Μάρσαλ, Υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ. Η συνολική αμερικανική βοήθεια ξεπέρασε έως το 1952 τα 5 δισεκατομμύρια δολάρια, το 94% της οποίας χαρίσθηκε. Υπήρξε η μεγαλύτερη βοήθεια από τις ΗΠΑ, που δόθηκε σε κράτος αναλογικά με τον πληθυσμό του. Το σχέδιο Μάρσαλ δεν μπόρεσε να αναστήσει το προπολεμικό μεγαλείο της Ευρώπης, εμπόδισε όμως την σκιά του Κρεμλίνου να σκοτεινιάσει ολόκληρη την ευρωπαϊκή ήπειρο. Το άγαλμα του Τρούμαν τοποθετήθηκε στη γωνία των οδών Βασιλέως Κωνσταντίνου και Βασιλέως Γεωργίου το 1963, προσφορά της οργανώσεως ΑΧΕΠΑ των Ελλήνων της Αμερικής. Το άγαλμα μέχρι τώρα έχει γκρεμιστεί τρεις φορές από τους υποστηρικτές εκείνων που ο Τρούμαν τους στέρησε την δυνατότητα να καταλάβουν την εξουσία με την βία. Αυτή υπήρξε η γενεσιουργός αιτία της δημιουργίας του αντιαμερικανικού πνεύματος. Εντάθηκε κατά την διάρκεια της στρατιωτικής δικτατορίας(1967-1974), λόγω της στηρίξεως του καθεστώτος από τις ΗΠΑ, και κορυφώθηκε μετά την αποκατάσταση της δημοκρατικής λειτουργίας της χώρας.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου κέρδισε τις εκλογές το 1981 με ποσοστό 48%, με τη δέσμευση ότι θα απομακρύνει τις αμερικανικές βάσεις, θα εξέλθει της ΕΟΚ και του ΝΑΤΟ. Δεν έπραξε τίποτα απ' αυτά, αλλά επανεκλέγει το 1985 λαμβάνοντας το 45% των ψήφων. Οι βάσεις παρέμειναν, ο αντιαμερικανισμός συνεχίσθηκε και οι ψηφοφόροι του έδειξαν ότι τα εθνικά θέματα δεν συνιστούν μείζων θέμα. Η Ελλάδα σπατάλησε ανοήτως τα ευρωπαϊκά κονδύλια, δεν δημιούργησε ισχυρή οικονομία, αλλά αντιθέτως διόγκωσε τον εξωτερικό δανεισμό, με αποτέλεσμα να

οδηγηθούμε στην οικονομική κρίση του 2012 και στις σκληρές οικονομικές κυρώσεις.

Το 2015 ο Αλέξης Τσίπρας κέρδισε τις εκλογές με ποσοστό 36% υποσχόμενος να καταργήσει πλήρως τα μνημόνια. Τον Ιούλιο του 2015 διενήργησε δημοψήφισμα με δύο ερωτήματα που λίγοι θυμούνται, αλλά επί της ουσίας αποσκοπούσε στην έξοδο μας από την ΕΕ [\[17\]](#). Το 62% ψήφισε κατά της ΕΕ. Ο Τσίπρας διατήρησε την Ελλάδα στην ΕΕ, υπέγραψε νέο μνημόνιο, και επανεκλέχθηκε στις εκλογές που διενεργήθηκαν το Σεπτέμβριο του 2015, χάνοντας μια μόνο μονάδα από την εκλογική του δύναμη. Η μη αποδοχή του αποτελέσματος του δημοψηφίσματος δεν επηρέασε το αποτέλεσμα των εκλογών.

Μετά την διάλυση της ΕΣΣΔ, ο μαρξιστικός διεθνισμός αντικαταστάθηκε από τον ρωσικό εθνικισμό. Τα ελληνικά εθνικιστικά και ακροδεξιά κόμματα έδειξαν την προτίμησή τους προς την Ρωσική Ομοσπονδία, στην οποία ο Πούτιν προσπαθεί να επαναφέρει την αίγλη της τσαρικής εποχής. Σε κάθε περίπτωση συνιστά επιτυχία δύο διαφορετικά ιδεολογικοί χώροι να στέκονται απέναντι στις ΗΠΑ, εμπνεόμενοι από τον «υπαρκτό σοσιαλισμό», τον «τσαρικό ιδεαλισμό» και τον «ρωσικό πατριωτισμό». Οι ρωσικές πολιτικές ιδεολογίες και ανασφάλειες είναι δύσκολο να απλουστευτούν και χρειάζεται βαθειά εμβάθυνση να κατανοηθούν. Εξακολουθούν όμως να γοητεύουν και συντηρούν τον αντιαμερικανισμό σε βάρος των συμφερόντων της χώρας μας μέχρι σήμερα. Σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να αποτελούν την δικαιολογία για την εισβολή σε μία ανεξάρτητη χώρα και για τις εκατόμβες νεκρών στρατιωτικών και αμάχων.

Διαπιστώσεις-Συμπεράσματα.

Από την απελευθέρωση μας μέχρι και το τέλος του 20^{ου} αιώνας, οι ευρωπαϊκές δημοκρατίες ήσαν αυτές που μας συνέδραμαν πολύ περισσότερο από την Ρωσία και την ΕΣΣΔ στην συνέχεια. Η οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδος προήλθε από την οικονομική βοήθεια των ΗΠΑ, την συνεργασία μας με τα κράτη με ελεύθερες οικονομίες και την ένταξη μας ως 10^ο μέλος στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα(ΕΟΚ).

Η διαγωγή μας κατά τα 200 χρόνια ελευθέρου βίου δείχνει να μην μας αρέσει αυτό που έχουμε, να επιθυμούμε κάτι διαφορετικό, το οποίο δεν μπορούμε όμως να περιγράψουμε ακριβώς. Αρκετοί από εμάς άλλα σκεπτόμαστε, άλλα λέμε, αυτά που λέμε δεν τα εννοούμε και τελικά ενεργούμε με τρόπο που δεν έχει καμία σχέση μ' αυτά που λέμε, σκεπτόμαστε, ή εννοούμε. Διερωτώμεθα όμως τι είναι αυτό που δεν καταλαβαίνουν οι ξένοι

Επιρρίπτουμε την ευθύνη για όλα τα κακά που μας συμβαίνουν στους άλλους. Αισθανόμαστε ότι δεν έχουμε την υποχρέωση να είμαστε συνεπείς στις δεσμεύσεις που αναλαμβάνουμε και στις συμφωνίες που υπογράφουμε.

Ως λαός, παρά τις θυσίες και τις καταστροφές που έχει υποστεί η πατρίδα μας, από την απελευθέρωση μέχρι σήμερα, εξακολουθούμε να μην αντιλαμβανόμαστε τους συσχετισμούς ισχύος στο διεθνές περιβάλλον. Όλα τα έθνη της υφηγίου και ιδιαίτερα τα ισχυρά διαμορφώνουν τις σχέσεις με τα λοιπά κράτη με κύριο στόχο την εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους.

Τα κράτη διαθέτουν μια συνολική ισχύ αποτέλεσμα της γεωπολιτικής τους αξίας, της οικονομικής ευρωστίας, της κρατικής λειτουργίας, της στρατιωτικής ισχύος, του πληθυσμού και της γεωγραφικής εκτάσεως. Διάφοροι οργανισμοί και ινστιτούτα διενεργούν αξιολογήσεις, στις περισσότερες από τις οποίες τα πέντε πρώτα κράτη από απόψεως συνολικής ισχύος είναι: 1^η ΗΠΑ, 2^η Κίνα, 3^η Ρωσία, 4^η Γερμανία, 5^ο Ηνωμένο Βασίλειο. Η θέση της Ελλάδος και της Τουρκίας διαφοροποιούνται αναλόγως των κριτηρίων αξιολογήσεως: [Τουρκία 18^η, Ελλάδα 31^η. (GEOWORLD MAGAZINE 2021)], [Τουρκία 14^η, Ελλάδα 41^η. (US News World Report 2021)]. Σε όλες τις κατατάξεις η Τουρκία υπερέχει της Ελλάδος. Δυνάμεθα να βελτιώσουμε την θέση μας, αλλά αυτό προϋποθέτει σκληρή δουρεία, ενότητα, συνέπεια και εντιμότητα.

Τίποτα δεν θα μας χαρισθεί, θα πρέπει να «ματώσουμε» πρώτα εμείς για την υπεράσπιση των εθνικών μας συμφερόντων και μετά θα μας συντρέξουν τα άλλα κράτη, όπως συμβαίνει με την Ουκρανία.

Νίκη της Σαμοθράκης, Μουσείο του Λούβρου(Παρίσι)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

[1] Την 24^η Φεβρουαρίου, ο τριαντάχρονος Αλέξανδρος Υψηλάντης, ευρισκόμενος στο Ιάσιο (Ανατολική Ρουμανία), κάλεσε τους υπόδουλους Έλληνες να επαναστατήσουν κατά του Οθωμανού δυνάστου. Με την ιστορική του προκήρυξη, η οποία άρχιζε με το: «Μάχου υπέρ Πίστεως και Πατρίδος» και έκλινε με την προτροπή «Είς τά ὄπλα, λοιπόν, φίλοι, ἡ Πατρίς μᾶς προσκαλεῖ !», κίνησε τον τροχό της ιστορίας. Η συνεισφορά του Αλέξανδρου Υψηλάντη υπήρξε ο καταλύτης της επανα-στάσεως του 1821, διότι προσέφερε ανεκτίμητο χρόνο για την εδραίωσή της στην νότια Ελλάδα. Θα μπορούσε να επικαλεσθεί πολλές δικαιολογίες, για να αποφύγει την ανάληψη αυτής της μεγάλης ευθύνης, αποδείχθηκε όμως αντάξιος του ρόλου που του επεφύλαξε το πεπρωμένο του για την ανάσταση του γένους μας. Η προσφορά του ομοιάζει προς αυτή του σπινθήρα, χωρίς τον οποίον είναι αδύνατη η ανάφλεξη. Φρονώ ότι ο σεβασμός στην ιστορική δικαιοσύνη επιβάλλει να αναγνωρίσουμε, ως ημέρα ενάρξεως της εθνικής μας αναγεννήσεως την 24^η Φεβρουαρίου 1821.

[2] Η αποστολή στρατευμάτων στην Μολδοβλαχία όφειλε να έχει την έγκριση του Τσάρου βάσει της συνθήκης του Βουκουρεστίου του 1812, που υπεγράφη μετά την λήξη του Ρωσο-τουρκικού πολέμου του 1806-1812.

[3] Ὕμνος προς την ελευθερία, Στροφή 22: Γκαρδιακά χαροποιήθη- και του Βάσιγκτον η γη,-και τα σίδερα ενθυμήθη-που την έδεναν και αυτή.

[4] Το σύνταγμα, με τίτλο «Οργανικός Νόμος της Επιδαύρου», συντάχθηκε από τον Ιταλό φιλέλληνα Βικέντιο Γκαλίνα, συνεπικουρού- μενο από τους Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο και Θεόδωρο Νέγρη. Τα 110 Άρθρα του «προσωρινού» συντάγματος μεταξύ των άλλων προέβλεπαν: Την ανεξιθρησκία, με επικρατούσα θρησκεία της «Ανατολικής Ορθοδόξου του Χριστού Εκκλησίας», την ισονομία και την ελευθεροτυπία. Κάθε Έλληνας ανεξαρτήτως καταγωγής και περιουσιακής καταστάσεως, δικαι- ούταν την ανάληψη οποιουδήποτε αξιώματος, ενώ κατηγορείτο η δουλεία σ' όλη την επικράτεια.

[5] Ὁ κληρος, οί παραστάται, οί άρχηγοί πολιτικοί καί στρατιωτικοί ξηρᾶς καί θαλάσσης τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους:

ΙΑον· Παρατηροῦντες τέλος πάντων ὅτι, ἂν ἀπὸ ὑπερτάτην χάριν τῆς Προνοίας εὐρίσκωνται στερεωμένοι πλησίον μας αἱ Βρεττανικαὶ δυνά- μεις, χρεωστεῖ ἡ Ἑλλάς εἰς τὴν παροῦσαν αὐτῆς κατάστασιν νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τοῦτο ἐγκαίρως ὡς καὶ νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ τὴν εὐθύτητα καὶ φιλανθρωπίαν τῆς ἰσχυρᾶς αὐτῆς διοικήσεως· ὅθεν πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων τῆς τοῦ κράτους ἐλευθερίας καὶ ἰκανῶς στερεᾶς πολιτικῆς ὑπάρξεως ἡ Ἑλλάς διὰ τῆς παρούσης δημοσίου πράξεως προσδιορίζει, ἀποφασίζει, θεσπίζει καὶ βούλεται τὸν ἐπόμενον Νόμον:

Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος δυνάμει τῆς παρούσης πράξεως θέτει ἐκουσίως τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῆς αὐτοῦ ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως ὑπὸ τὴν μοναδικὴν ὑπεράσπισιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

[6] Την 22^α Ιανουαρίου 1830 (παλ. ημερ.) υπογράφηκε από την Αγγλία, την Γαλλία και την Ρωσία το Πρωτόκολλο του Λονδίνου, με το οποίο αναγνωρίσθηκε η πλήρης ανεξαρτησία της Ελλάδος. Τα όρια του νέου κράτους περιλάμβαναν την Στερεά Ελλάδα, την Πελοπόννησο, την Εύβοια και τις Κυκλάδες. Βάσει του πρωτοκόλλου, στις τρεις εγγυήτριες δυνάμεις δινόταν η εξουσία επεμβάσεως, σε περίπτωση παραβιάσεως των όρων του. Η υπογραφή του πρωτοκόλλου σηματοδότησε το τέλος της επανα- στάσεως του 1821 και την εμφάνιση στην διεθνή κοινωνία του ελληνικού κράτους. Η Υψηλή Πύλη αναγνώρισε την ανεξαρτησία της Ελλάδος την 27^η Μαρτίου 1830, με την υπογραφή της «Συνθήκης της Αδριανουπόλε- ως» (Άρθρο 10), η οποία σήμανε τον τερματισμό του Ρωσο-τουρκικού πολέμου, που ξέσπασε το 1828.

[7] Ο πόλεμος της Κριμαίας διήρκησε μέχρι το 1856, ενεπλάκησαν δύο εκατομμύρια στρατιώτες εκατέρωθεν και έληξε με ήττα της Ρωσίας. Στην υπογραφείσα στο Παρίσι συνθήκη ειρήνης (Μαρ. 1856), η Αγγλία, η Γαλλία και η Αυστρία εγγυήθηκαν την εδαφική ακεραιότητα της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

[8] Την 21^η Αυγ. 1866, οι Έλληνες της Κρήτης εξεγέρθηκαν με σκοπό την αποτίναξη του τουρκικού ζυγού και την ένωσή τους με την Ελλάδα. Η Κρητική Επανάσταση διήρκησε μέχρι την 29^η Ιαν. 1869.

[9] Η συνθήκη του Αγίου Στεφάνου προέβλεπε την ίδρυση ενός μεγάλου Βουλγαρικού Κράτους, δορυφόρου της Ρωσίας, στο οποίο διδόταν έξοδος στο Αιγαίο και περιελάμβανε πολλές ελληνικές πόλεις (Σέρρες, Καβάλα, Έδεσσα, Φλώρινα, Καστοριά, Μοναστήρι).

[10] Τσάρος Νικόλαος Α΄ της Ρωσίας (1796-1865). Η Ελλάδα παρότι συντάχθηκε μαζί του δεν επιθυμούσε την ισχυροποίησή της και έλεγε: «Δέν θέλω έπιτρέψει ποτέ οΰτε άπόπειρα άποκαταστάσεως τής Βυζαντινής Αΰτοκρατορίας, οΰτε τοιαΰτην έκτασιν τής Έλλάδος, ήτις νά κατάστήσει έαυτήν ισχυρόν κράτος».

[11] Η συνθήκη αποτέλεσε την καταλυτική πράξη του συνεδρίου του Βερολίνου που διήρκεσε 30 ημέρες. Οι σύνεδροι ασχολήθηκαν κυρίως με την ίδρυση του Βουλγαρικού κράτους και με την αναγνώριση της Ρουμανίας, της Σερβίας και του Μαυροβουνίου ως ανεξαρτήτων κρατών.

[12] Από 9 Απριλίου έως 8 Μαΐου 1897 διεξήχθη Ελληνοτουρκικός πόλεμος ο οποίος έμεινε στην ιστορία σαν το μαύρο '97. Αφορμή του πολέμου αποτέλεσε η κήρυξη της ενώσεως της Κρήτης με την Ελλάδα την 25^η Ιαν. 1897, από την προσωρινή κυβέρνηση της μεγαλονήσου. Η Ελλάδα απέστειλε ναυτικές και στρατιωτικές δυνάμεις στην Κρήτη, ενώ το ίδιο έπραξαν και η Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Ρωσία και η Αυστρία. Οι ευρωπαϊκές δυνάμεις επέδωσαν διακοίνωση στην ελληνική κυβέρνηση, απαιτώντας την απόσυρση των ελληνικών δυνάμεων, με αντάλλαγμα την παροχή καθεστώτος αυτονομίας στην Κρήτη. Ο Έλληνας πρωθυπουργός Θεόδωρος Δηλιγιάννης υπό την πίεση της αντιπολιτεύσεως, της ισχυρής εθνικής εταιρείας και του ευρισκομένου σε πατριωτική έξαρση λαού απέρριψε την προσφορά. Η Ελλάς κήρυξε επιστράτευση, ενώ στρατεύματα και τμήματα άτακτων αποστάλθηκαν στα σύνορα με την Τουρκία στην Θεσσαλία και την Ήπειρο. Η κυβέρνηση ενήργησε σπασμωδικά και με πρωτοφανή επιπολαιότητα κήρυξε πόλεμο, παραβλέποντας τις πραγματικές συνθήκες και τα δεδομένα.

[13] Αντάντ ή «Εγκάρδια Συνεννόηση» (Entente Cordiale) ονομάζεται η συμμαχία μεταξύ Γαλλίας και Η. Βασιλείου κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, στην οποία προσχώρησε κατόπιν και η Ρωσία.

[14] Η Μεγάλη Βρετανία δέχθηκε την μεγαλύτερη βοήθεια ύψους 50 δισεκατομμυρίων δολαρίων ισοδύναμων με 660 σημερινά, με δεύτερη την ΕΣΣΔ η οποία έλαβε 12 δισεκατομμύρια, τα οποία αντιστοιχούν με 150 σημερινά. Στην ΕΣΣΔ παραδόθηκαν από τις ΗΠΑ, 430.000 φορτηγά 2,5 τον. που αντιστοιχούσαν στο 30% του συνολικού αριθμού του κόκκινου στρατού, 50.000 οχήματα 1/4 τόνου, 17.000 αεροσκάφη, 7.000 άρματα μάχης, 2.000 ατμομηχανές, 12.000 βαγόνια, εκατομμύρια τόνοι πυρομαχικών, πετρελαίου, ελαιολιπαντικών, τροφίμων και άλλων υλικών. Η ΕΣΣΔ έλαβε επίσης βοήθεια σε πολεμικό υλικό από το Ηνωμένο Βασίλειο, η οποία προερχόταν από τις βιομηχανίες της (7.000 αεροσκάφη, 5.000 άρματα μάχης, 27 πολεμικά πλοία κ.α.). Η μεταφορά της βοήθειας πραγματοποιείτο από δύο θαλάσσιες και μία χερσαία οδό: Μέσω του Αρκτικού Ωκεανού στους λιμένες του Αρχαγγέλου και του Μούρμανσκ, μέσω του Ειρηνικού Ωκεανού στο λιμένα του Βλαδιβοστόκ και τέλος μέσω του Περσικού Κόλπου και στην συνέχεια σιδηροδρομικώς δια μέσου του Ιράν.

[15] Η UNRRA ήταν διεθνής οργανισμός περίθαλψης στην οποίαν συμμετείχαν 44 έθνη. Ιδρύθηκε το 1943, εντάχθηκε στον ΟΗΕ ΤΟ 1945, και σταμάτησε να λειτουργεί το 1947. Η λειτουργία της αφορούσε: «το προγραμματισμό, το συντονισμό, τη διαχείριση και τη μέριμνα για τη περίθαλψη των θυμάτων πολέμου, σε τομείς όπως η σίτιση, τα καύσιμα, η ένδυση, και η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη». Ο συνολικός προϋπολογισμός της ανήλθε σε 3,7 δισ. δολάρια, εκ των οποίων 2,7 δισ. δόθηκαν από τις Η.Π.Α, 625 εκ. από το Ηνωμένο Βασίλειο και 139 εκ. από το Καναδά.

[16] Ο Πρόεδρος των ΗΠΑ Χάρρυ Τρούμαν(1884-1972), εκφώνησε ενώπιον των δύο σωμάτων του αμερικανικού κογκρέσου (γερουσία και βουλή των αντιπροσώπων), μια βαρυσήμαντη ομιλία, που έμεινε στην ιστορία ως «Δόγμα Τρούμαν». Το δόγμα αφορούσε στα μέτρα που έπρεπε να ληφθούν, για να εμποδίσουν την επέκταση της σοβιετικής κυριαρχίας στη Ελλάδα και την Τουρκία. Ο σκοπός του δόγματος ήταν: «Η πολιτική τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, γιὰ νὰ ὑποστηρίξουν τοὺς ἐλεύθερους λαοὺς, ποὺ ἀντιστέκονται στὴν προσπάθεια ὑποδουλώσεώς τους, ἀπὸ ἔνοπλες μειονότητες ἢ ἀπὸ ἐξωτερικὲς πιέσεις». Το δόγμα κηρύχθηκε

κατ'ατην κορύφωση του πολέμου στη Ελλάδα για την καταστολή της κομμουνιστικής ανταρσίας.

[17] Το ερώτημα του δημοψηφίσματος της 5ης Ιουλίου 2015 ήταν: «Πρέπει να γίνει αποδεκτό το σχέδιο συμφωνίας, το οποίο κατέθεσαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στο Eurogroup της 25.06.2015 και αποτελείται από δύο μέρη, τα οποία συγκροτούν την ενιαία πρότασή τους: Το πρώτο έγγραφο τιτλοφορείται «Reforms for the completion of the Current Program and Beyond» («Μεταρρυθμίσεις για την ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος και πέραν αυτού») και το δεύτερο «Preliminary Debt sustainability analysis» («Προκαταρκτική ανάλυση βιωσιμότητας χρέους»). Όσοι από τους πολίτες της χώρας απορρίπτουν την πρόταση των τριών θεσμών ψηφίζουν: ΔΕΝ ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ/ΟΧΙ. Όσοι από τους πολίτες της χώρας συμφωνούν με την πρόταση των τριών θεσμών ψηφίζουν: ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ/ΝΑΙ.»

Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Κρασσάς.

Πηγή : <https://www.istorikadromena.gr/>